1894

ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹԻՒՆ

Ի ԹԷՈԴՈՍԻՈՅ ԴԷՊ Ի ՆՈՐ-ՆԱԽԻՋԵՒԱՆ

28 Ապրիլի — 26 Մայիսի 1884։

«Յայնժամ (ԺԴ դարուն) զօրացաք մեք (Հայք)
» և բազմացաք, և չինեցաք զգիւղս և զգաւառս.
» իշխանք և ազնուականք, ի Ղարապաղարին!
» սկսեալ մինչև 'ի Սուրխաթ և 'ի Ցէօղոսիա,
» 'ի լերին և 'ի դաշտս լի արարին վանօրէիս և
» եկեղեցեաց... չինեցաք տունք հարիւր հազար և
» զեկեղեցիս հազար. և 'ի ահէ հոնականաց պա-
» բպանեցին 'ի քաղաքն Ցէօղոսիա»։

ՀԻՆ ԶՐԻՄԵՑԻ ՅԱՅՍՄԱՒՈՒՐՔ

Ա

ԻԲՐԵՒ ՅԱՌԱՋԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ.

Բազմաթիւ ազգային գրաւոր յիշատակարաններէ և վաւերական քարուկիր աղիւսակերտ շէնքերէ, որոց ոմանք դեռ ևս կանգունք՝ այլք կիսակործան, գիտեմք որ ԺԴ դարուն, նոյն և 'ի մօտաւոր անցեալս՝ Հայոց մի մեծ գաղթականութիւն բնակած է Տաւրիոյ Թերակղզւոյն մէջ։ Եթէ ճանապարհորդ

1. Յիշատակարանի մէջ յիշուած անունները, այժմ ոմանք սակաւ մի այլայլած, ոմանք բոլորովին տարբեր կը հնչեն. Ղարապաղարն՝ այժմեան Խարասուն է, Սուրխաթն՝ Էսկի-Ղրիմ. Ցէօղոսիայն՝ Թէոդոսիա կամ Քէֆէ քաղաքն։